

Prövningsnämnderna

MALMÖHUS LÄN:

Fördjupning av brunn

P. hade år 1950 grävt ny brunn för 348 kr. Den gamla brunnen hade blivit oduglig på grund av förorening genom gödselvatten. I den år 1951 avlämnade självdeklarationen yrkades avdrag med beloppet ifråga. Avdraget medgavs av TN. Då emellertid den nya brunnen ej gav tillräckligt vatten, lät P. år 1951 fördjupa brunnen. Någon ökning av vattenbehovet i jämförelse med tidigare år förelåg ej. Kostnaden, 731 kr., avdrogs i den år 1952 avlämnade deklarationen. TN vägrade detta avdrag.

I PN anförde TI, att han saknade anledning förmoda annat än att den ursprungliga brunnen från början varit fullgod och erbjudit tillräcklig vattentillgång. Kostnaden för grävning av ny brunn, 348 kr. — för vilken avdrag åtnjutits vid 1951 års taxering — och den nu aktuella kostnaden borde ses i ett sammanhang. Då helt ny brunn upptagits och sedan fördjupats, syntes att döma av numera av regeringsrätten tillämpad praxis avdrag kunna medgivas med belopp motsvarande beräknad kostnad för reparation av den ursprungliga brunnen. Det syntes därvid skäligt, att klgdn erhöle avdrag med 731 kr. reducerat med det tidigare åtnjutna avdraget, 348 kr., eller sålunda med 383 kr. vid 1952 års taxering. PN beslöt i enlighet härmed.

STOCKHOLM STAD:

Gift-kvinna-avdrag

Gift kvinna med inkomst av rörelse eller eget arbete kan erhålla avdrag med högst 1.000 kr. vid den statliga taxeringen och högst 300 kr. vid den kommunala. Men vad menas med rörelse eller eget arbete?

PN vägrade förra året avdrag, då inkomsten härflutit från handelsbolag å annan ort än den, där den skattskyldiga var mantalsskriven. Uppenbarligen hade hon icke utfört arbete och PN ansåg, att det för henne icke var rörelse.

Detta år har däremot PN medgivit avdrag från utdelning från kommanditbolag, sedan bevillningsutskottet uttalat, att avdraget schablonmässigt borde medgivas utan närmare prövning och utdelning från kommanditbolag ju ostridigt skall deklarereras som inkomst av rörelse.

Sedermera har emellertid kammarrätten ställt sig på den av PN först intagna ståndpunkten och vägrat avdrag. Då nästa fall kom upp i PN förelåg detta utslag. Vad var nu att göra? Ja, PN beslöt sig för att anse sitt beslut då avdrag medgivits, som en tillfällig förvillelse och följde KR:s utslag, vilket var svårt att komma ifrån i och för sig, eftersom det gällde just denna skattskyldiga, och gjorde det givetvis så mycket hellre som det överensstämde med PN:s egentliga uppfattning. Men vilket är det riktiga?